Rocznik 1930. Nr. 5.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 1-go lutego 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Rolnictwa

z dnia 29. stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

IV. Ocena mięsa.

§ 23.

Całą sztukę zwierzęcia wraz ze wszystkiemi narządami i częściami używanemi do spożycia należy uznać za niezdatną do spożycia, w wypadkach zaś wymienionych poniżej w pkt. 1—4 również skórę za niezdatną do użytku, jeżeli zostaną stwierdzone:

1. księgosusz,
2. wąglik,
3. nosacizna,
4. wścieklizna,
5. zaraza dziczyzny i bydła rogatego,
6. szelestnica,
7. gruźlica w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 7 dz. I, pkt. 1,
8. pomór lub zaraza świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 8 dz. I, pkt. 1,
9. różyca świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 9 dz. I, pkt. 1,
10. posocznica i ropnica — na podstawie badania przed ubojem i po uboju, albo podejrzenie o posocznicę lub ropnicę na podstawie badania bakterjologicznego (§ 21),
11. zatruwacze mięsa, jak również podejrzenie o te zatruwacze — na podstawie badania bakterjologicznego (§ 21),
12. tężec przy niedostatecznem wykrwawieniu i widocznych zmianach w mięśniach
13. złośliwe nowotwory w licznych miejscach mięśni, kości albo gruczołów chłonnych mięsa,
14. zupełne wychudzenie zwierzęcia spowodowane chorobą,
15. żółtaczka ogólna połączona z wychudzeniem zwierzęcia, jak również żółtaczka u zwierząt niewychudzonych, jeżeli jest widoczna jeszcze po upływie 24 godzin od chwili dokonania uboju, albo jeżeli przy żółtaczce próba gotowania lub

pieczenia mięsa wykonana po upływie tegoż czasu wykaże nieprzyjemny smak lub zapach mięsa.

16. silny zapach moczowy, płciowy, rybny lub tranowy, albo też wstrętny smak lub zapach mięsa, spowodowany środkami leczniczemi lub odkażającemi, jeżeli smak lub zapach występuje jeszcze wyraźnie przy próbie gotowania lub pieczenia, wykonanej po upływie 24 godzin od chwili dokonania uboju,

17. wodnica ogólna, silnie rozwinięta i widoczna jeszcze po upływie 24 godzin od chwili dokonania uboju,

18. rozkład gnilny mięsa, przenikający do warstw wewnętrznych,

19. śmierć naturalna lub upozorowany ubój po śmierci, albo dobicie w agonji z wyjątkiem wypadków nagłej śmierci zdrowego zwierzęcia, spowodowanej rozbiciem czaszki, złamaniem kręgu upływem krwi lub innemi uszkodzeniami mechanicznemi, postrzałem lub rażeniem od pioruna, o ile wyjęte zostały wnętrzności niezwłocznie po śmierci zwierzęcia i niema oznak rozkładu (zielone zabarwienie narządów wewnętrznych lub ścian jam ciała).

§ 24.

Za niezdatną do spożycia należy uznać całą sztukę z wyjątkiem tłuszczu, jeżeli zostaną stwierdzone:

1. włośnie w wypadkach wymienionych w załączniki Nr. 10 dz. I, pkt. 1,

2. szkodliwe dla ludzi węgryw wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 11 dz. I. pkt. 1 i 2 i załączniku Nr. 12 dz. 1 i 2,

3. cewy (torebki) Mieschera, gdy mięśnie wskutek tego są wodniste lub szaro zabarwione.

§ 25.

Za niezdatne do spożycia należy uznać tylko zmienione narządy i części, jeżeli zostaną stwierdzone:

1. zaraza płucna,

2. pryszczyca,

3. gruźlica — w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 7 dz. I, pkt 2,

4. pomór lub zaraza świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 8 dz. I, pkt. 2 i 3,

5. różyca świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 9 dz. I, pkt. 2 — 4,

6. tężec, o ile cała sztuka nie zostanie uznana za niezdatną do spożycia (§ 23 pkt. 12).

7. promienica lub włókniaki,

8. pasorzyty zwierzęce (motylice, tasiemce, oblice, cewy Mieschera bąblowce i t. p. pasorzyty bezpośrednio nieszkodliwe dla zdrowia ludzkiego) — gdy ilość pasorzytów uniemożliwia ich zupełne usunięcie z narządu, w przeciwnym zaś razie należy z największą starannością powycinać miejsca chorobowo zmienione lub zawierające pasorzyty, a resztę narządu uznać za zdatną do spożycia,

9. rany, stłuczenia, przekrwienia urazowe, złamania kości, o ile nie stwierdzają zmian wskazujących na posocznicę lub ropnicę a zwierzę przed ubojem nie okazywało zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia,

10. krwawe lub wodniste nacieki, złogi wapienne i barwikowe w poszczególnych częściach ciała,

11. zanik poszczególnych narządów,

12. zewnętrzny rozkład gnilny albo opleśnienie mięsa lub narządu, jak również powierzchowne zanieczyszczenie wysiękami zapalnemi, ropą lub posoką, dającemi się łatwo usunąć,

13. zatrucie środkami leczniczemi lub odkażającemi (żołądek, jelita, miejsca zastrzyków, wątroba, nerki, wymiona),

14. otorbione ogniska ropne lub posokowate, o ile przed ubojem nie zauważono zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia, po uboju zaś nie stwierdzono zmian wskazujących na posocznicę lub ropnicę.

15. zanieczyszczenie krwi lub płuc treścią żołądkową albo wodą przy parzeniu świń lub inne podobne zanieczyszczenia,

16. nadmuchanie, o ile nie zostanie udowodnione, że uskuteczniono je przy pomocy przyrządów mechanicznych,

17. choroby lub zmiany w poszczególnych narządach i mięsie niewymienione powyżej w pkt. 1 — 16, o ile przed ubojem nie zauważono zaburzeń w ogólnym stanie zdrowia, po uboju zaś niema zmian, wzbudzających podejrzenie o posocznicę lub ropnicę.

W razie stwierdzenia zarazy płucnej (pkt. 1 §-u niniejszego) mięso, o ile zostanie uznane za zdatne do spożycia, może być dopuszczone do obrotu dopiero po zupełnem ostudzeniu, w razie zaś stwierdzenia pryszczycy (pkt. 2 §-u niniejszego) — głowa, język, przełyk, żołądek, jelita, dolne części kończyn wraz ze skórą aż do stawu pęcinowego u zwierząt chorych mogą być dopuszczone do obrotu po oparzeniu we wrzącej wodzie pod nadzorem lekarza weterynaryjnego.

§ 26.

Do spożycia dla ludzi należy uznać za niezdatne zwierzęta porodzone w martwym stanie lub wogóle nieporodzone (wyporki) oraz wycinki uszu, wycinki odbytu, części płciowe, u świń zaś również woreczek pępkowy.

§ 27.

Za warunkowo zdatne do spożycia należy wznać.

a) tłuszcz w wypadkach wymienionych w § 24 rozporządzenia niniejszego,

b. poszczególne ćwierci mięsa w wypadkach gruźlicy, wymienionych w załączniku Nr. 7 dz. II, pkt. 2,

c. całą sztukę po wyłączeniu części uznanych na podstawie § 25 rozporządzenia niniejszego za niezdatne do spożycia, jeżeli zostaną stwierdzone:

1. gruźlica w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 7, dz. II, pkt. 1,

2. zaraza lub pomór świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 8 dz. II,

3. różyca świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 9 dz. II,

4. szkodliwe dla zdrowia ludzkiego wągry w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 11 dz. II, pkt. 2 i w załączniku Nr. 12 dz. II, pkt. 2,

5. włośnie u świń w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 10 dz. II, pkt. 1,

d. całą sztukę zwierzęcia (wraz z narządami wewnętrznemi):

1. poddanego ubojowi w jednem umieszczeniu wspólnie ze zwierzętami dotkniętemi wąglikiem lub nosacizną, przy użyciu tych samych narzędzi, albo gdy zwierzęta zostały poddane ubojowi przez osoby zajęte przedtem przy uboju zmierząt chorych na wąglik lub nosacisnę, a nie poddane oczyszczeniu i odkażeniu,

2. zawierającą według wyniku badania bakterjologicznego (§ 21) drobnoustroje rozkładu i t. p. (załącznik Nr. 5 § 7 pkt. 3), a nie zatruwacze mięsa i nie drobnoustroje podejrzane o zatruwacze mięsa.

§ 28.

Za mniej wartościowe do spożycia należy uznać:

a. całą sztukę zwierzęcia po wyłączeniu części, które zostały uznane za niezdatne do spożycia (§ 25) lub za warunkowo zdatne (§ 27), jeżeli zostaną stwierdzone:

1. gruźlica w wypadkach wymienionych w załączniku Nr. 7 dz. III, pkt. 1,

2. zupełne wychudzenie bez widocznej choroby,

3. niedojrzałość cieląt,

4. niezupełne wykrwawienie, szczególnie zwierząt poddanych ubojowi z konieczności oraz w nagłych wypadkach śmierci, spowodowanej rozbiciem czaszki, złamaniem kręgów, upływem krwi, jak również zastrzeleniem, uduszeniem lub innemi uszkodzeniami mechanicznemi, o ile nie zostaną stwierdzone zmiany, wymagające uznania mięsa lub jego części za niezdatne (§§ 23 — 26) lub za warunkowo zdatne do spożycia (§ 27),

5. cewy (torebki) Mieschera lub złogi wapienne, gdy mięso nie jest wodniste lub zbyt szaro zabarwione,

6. w nieznacznym stopniu:

a) żółtaczka,

b) wodnica,

c) zapach lub smak moczowy, płciowy, rybny tranowy lub spowodowany środkami odkażającemi lub leczniczemi, o ile na podstawie przepisów § 23 pkt. 16 rozporządzenia niniejszego cała sztuka nie zostanie uznana za niezdatną do spożycia;

b) poszczególne części mięsa:

1. ćwierci w wypadkach gruźlicy, wymienionych w załączniku Nr. 7 dz. III, pkt. 2,

2. części mięsa nadmuchane zapomocą przyrządów mechanicznych,

3. próbki pobierane z mięsa w celu sporządzenia preparatów do badania co do włośni.

§ 29.

Mięso zwierząt jednokopytowych ocenia się tylko jako zdatne lub niezdatne do spożycia.

(Dalszy ciąg w nast. num.)

2.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 22 marca 1929 r.

o zmianie nazwisk hańbiących, ośmieszających lub nielicujących z godnością człowieka.

Art. 1.

Obywatel polski, posiadający nazwisko hańbiące, ośmieszające lub nielicujące z godnością człowieka, ma prawo zmienić to nazwisko według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2.

Zezwolenie na zmianę nazwiska udziela wojewódzka władza administracji ogólnej. O udzielonem zezwoleniu należy zawiadomić właściwy urząd stanu cywilnego celem dokonania wpisu w odpowiednich aktach stanu cywilnego.

Art. 3.

Osoba, ubiegająca się o zmianę nazwiska, winna wskazać nazwisko, które pragnie przybrać.

Do podania należy dołączyć metrykę urodzenia i dowód obywatelstwa polskiego.

Art. 4.

Podanie o zmianę nazwiska oraz akt zezwolenia na zmianę nazwiska w myśl niniejszej ustawy osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, wolne są od opłat stemplowych.

Art. 5.

Ogłoszenia o zamierzonej zmiany nazwiska oraz o udzielonem zezwoleniu na zmianę nawiska winny być umieszczone w „Monitorze Polskim". Koszt powyższych ogłoszeń, o ile dotyczą osób, których stan niezamożności jest niewątpliwie znany wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, pokrywa Skarb Państwa.

Art. 6.

W ciągu dni 30 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim" o zamierzonej zmiany nazwiska wolno z ważnych powodów zgłosić sprzeciw do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. W razie zgłoszenia sprzeciwu przez osoby takiego samego nazwiska, które proszący przybrać zamierza zezwolenie nie może być udzielone.

Art. 7.

Wojewódzka władza administracji ogólnej odmówi zezwolenia na przybranie nazwiska histo-

rycznego popularnego lub rozpowszechnionego oraz w tych wypadkach, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że ubiegający się o zmianę nazwiska czyni to w zamiarze ułatwienia sobie przystępstw lub ukrycia swojej tożsamości.

Art. 8.

Z chwilą doręczenia aktu zezwolenia na zmianę nawiska prawo do używania nowego nazwiska uzyskuje proszący, jego żona i te dzieci, które w chwili wniesienia podania nie były pełnoletnie; zaś dzieci pełnoletnie tylko w tym wypadku, jeśli do prośby o zmianę nazwiska się przyłączyły.

Art. 9.

Postanowienie ustawy niniejszej nie uchylają mocy obowiązującej ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. Nr. 88. poz. 478).

Art. 10.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 11.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ciągu lat dziesięciu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

I. Mościcki.

Prezes Rady Ministów:

K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:

H. Józewski.

3.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 25 marca 1929 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z r.1924. Nr. 67. poz. 650)

Art. 1.

W ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. liczbę „18" zastępuje się liczbą „16" oraz skreśla się zdanie końcowe: „o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają powyżej 5 robotników."

Art. 2.

W ust. 1 art. 7 tejże ustawy liczbę „5" zastępuje się liczbą „10".

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia, wprowadzenie zaś w życie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników przedsiębiorstw i zakładów pracy, zatrudniających [mniej niż 5 pracowników, nastąpi w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej:

I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

K. Bartel

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

A. Prystor

4.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Skarbowy
L. O. II. 1/2/30

Obwieszczenie

o składaniu zeznań o obrocie do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1929 na obszarze Województwa Sląskiego.

Na zasadzie art. 52 ustawy z dnia 15. lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79. poz. 550) mają płatnicy podatku przemysłowego złożyć przewidziane w art. 53-35 zeznanie o obrocie w czasie od 1. stycznia do 15 lutego 1930. włącznie.

Wobec tego Śląski Urząd Wojewódzki Wydział Skarbowy wzywa płatników podatku przemysłowego, aby:

1. co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa handlowego zaliczonego w taryfie (art. 23). do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,
2. co do każdego oddzielnego zakładu, względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w taryfie do pierwszych pięciu kategorji przedsiębiorstw przemysłowych,
3. co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w taryfie (zał. do art. 23) do kategorji I i IIa (i b) zajęć przemysłowych,
4. co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego (art. 9)

złożyli w terminie do 15. lutego 1930 zeznanie o obrocie, osiągniętym w ciągu roku podatkowego 1929.

Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe należące [do kategorji niższych, niż wskazane w p. I. i 2 na wstępie powołanego artykułu, mogą także złożyć zeznanie o obrocie i w takim razie korzystają z uprawnienia, przysługującego płatnikom podatku przemysłowego z mocy ust. 3 art. 76 cyt. ustawy.

Zeznania winny być składane na przepisanym druku (według wzoru Nr. 42 p. i 43p) zgodnie z postanowieniami § 54-go rozporządzenia Ministra

Skarbu z dnia 18. VIII. 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 82 poz. 560)i § 97 Instrukcji o podatkąch bezpośrednich (Dz. U. M. Sk. Nr. 18. z r. 1929) we właściwym Urzędzie Skarbowym P. i O. Sk., które też zgłaszającym się wydawać będą bezpłatnie formularze zeznań.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, które na zasadzie swych statutów lub specjalnych przepisów są obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań, winny składać zeznanie o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie, temu Urzędowi Skarbowemu, w którego okręgu znajduje się siedziba Zarządu Spółki względnie przedsiębiorstwa.

Spółki Akcyjne mają w powyższym terminie złożyć zeznania o obrotach wszystkich należących do nich zakładów, lecz każdego oddzielnie Wydziałowi Skarbowemu Urzędu Wojewódzkiego (Oddz. II). w Katowicach.

Kto nie złoży zeznania o obrocie w terminie wyżej oznaczonym lub kto wbrew postanowieniom art. 53. przedstawi w zeznaniu o obrocie niezupełne dane, ulegnie na zasadzie art. 103 cyt. ustawy karze pieniężnej od 50 do 500 zł.

Kto zaś w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej poda w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości, które mogą się przyczynić do udaremnienia wymiaru albo do uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej, ulegnie na zasadzie art. 105 karze pieniężnej od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy uszczuplonego, wzgl. narażonego na zmniejszenie lub uszczuplenie podatku, a w razie okoliczności obciążających nadto karze pozbawienia wolności do 3-ch miesięcy.

Katowice, dnia 2 stycznia 1930 r.

Naczelnik Wydziału Skarbowego:
(—) Kankofer w r.

5.

Obwieszczenie.

Dotyczy: Zaraza i pomór świń.

Na skutek zawiadomienia Dyrekcji Policji w Katowicach podaję stosownie do § 348 (369) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Zakładu Elżbietanek przy ul. Marszałka Piłsudzkiego w Katowicach stwierdzono zarazę i pomór świń.

Swiętochłowice, dnia 16. stycznia 1930 r.

P. 383.

Starosta
w z.
(—) Korol

6.

Rozporządzenie policyjne.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o administracji policyjnej z dnia 11. marca 1850 r. i § 62 ordynacji powiatowej z dnia $\frac{13.\ XII.\ 1872}{19.\ III.\ 1881}$ r. wydaje się niniejszem za zezwoleniem wydziału okręgowego następujęce rozprządzenie policyjne na obszar gminy Wielkie i Nowe Hajduki.

§ 1.

Wykroczenia przeciwko przepisom statutu miejscowego gminy Wielkie Hajduki przeciw zniekształceniu ulic i placów z dnia 5. października 1928 r. i gminy Nowe Hajduki z dnia 29 listopada 1929 r. karane będą grzywną do 9.-złotych lub aresztem do dni 3.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie policyjne nabiera mocy obowiązującej z dniem po ogłoszeniu go w Gazecie Powiatowej.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne z dnia 4. grudnia 1909 r. i z dnia 26. sierpnia 1913 r.

Wielkie Hajduki, dnia 21. stycznia 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego
w z.
Dr. Mierzowski.

7.

Rozporządzenie policyjne.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o administracj policyjnej z dnia 11. marca 1850 r. (zbior ustaw strona 265), § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. i 19. marca 1881 r. oraz ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z dnia 1. lipca 1913 r. (zbior ustaw strona 187) i na podstawie miejscowych statutów o czyszczeniu publicznych ulic i dróg w obrębie gmin wiejskich: Nowe Hajduki z dnia 10. VI. 1929 r — Wiekie Hajduki z dnia 5. X. 1929 r. wydaje dla powyższych 2-ch gmin za zgodą wydziału okręgowego następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Przewidziane policyjnie czyszczenie dróg służących przeważnie do ruchu wewnętrznego miejscowości, winno odbywać się w następujący sposób: Ulice brukowane należy z wszelkiego brudu i t. p. oczyszczać we wtorki, czwartki i soboty każdego tygodnia. O ile na jeden z wymienionych dni przypada święto, należy ulice czyścić w dniu poprzednim. Niebrukowane ulice zaś należy czyścić raz w tygodniu. W czasie zimowym należy masy śniegu usuwać z chodników codziennie jak również usuwać należy lód ze ścieków.

Gdy w czasie zimowym chodniki stają się śliskie, należy takowe w czasie od godziny 7-mej rano do godziny 9-tej wieczorem, posypać piaskiem, popiołem lub innym zapobiegającym gładkości materjałem i to tyle razy, ile to jest potrzebne.

§ 2.

Chodniki należy codziennie, latem do godziny 8-mej, zimą do godziny 9-tej rano oczyszczać z brudu i t. p oraz ze śniegu. Czas letni obejmuje w myśl niniejszego paragrafu okres od 16. marca do 15. października, czas zimowy zaś okres od 16. października do 15. marca.

O ile nastąpi znaczniejsze zanieczyszczenie ulic, względnie części ich (chodników), winien obowiązany do czyszczenia starać się o ich natychmiastowe oczyszczenie.

§ 3.

Poza niniejszem uregulowaniem i poza zarządzeniem w § 4 może władza policyjna, w razie potrzeby, zarządzić nadzwyczajne czyszczenie ulic względnie potrzebne skrapianie tychże celem zapobieżenia tworzeniu się pyłu.

§ 4.

Podczas suszy należy przed oczyszczeniem dostatecznie skrapiać wodą przestrzeń mającą być czyszczoną. • Podczas czyszczenia nie wolno wrzucać śmieci, nieczystości i t. p. do otworów kanałów ulicznych.

§ 5.

Jeżeli osoba trzecia podjęła się wobec władzy policyjnej w myśl § 6 ust. o czyszczeniu publicznych dróg wykonywanie zarządzonego policyjnie czyszczeniu w zastępstwie zobowiązanego do czyszczenia, to zobowiązany do czyszczenia nie staje się karygodnym, o ile ta osoba trzecia nie wywiąże się należycie ze swego zadania.

Odnosi się to również do zobowiązanego do czyszczenia, który powierzył wykonanie czyszczenia za zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej odpowiedniej osobie, natomiast naraża się zobowiązany do czyszczenia na karę, o ile w tym wypadku wyboru zastępcy nie dokonał z należytą dla ruchu sumiennością.

§ 6.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia policyjnego karane będą grzywną do 9.-zł. w razie niemożności płacenia grzywny aresztem dni 3, o ile w myśl ogólnych postanowień ustawowo-karnych nie jest przewidzianą kara wyższa.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenie w Gazecie Powiatowej powiatu świętochłowickiego.

Równocześnie wszelkie sprzeczne z niniejszem przepisy miejscowej władzy policyjnej tracą moc obowiązującą.

Wielkie Hajduki, dnia 21. stycznia 1930 r.

Naczelnik urzędu okręgowego

w z.

Dr. Mierzowski.

8

Odpis

Uchwała

Na podstawie § 1 ustawy o związkach celowych z dnia 19. lipca 1911 r, (str. u. pr. 115) uchwala Wydział Powiatowy utworzenie przez gminy Szarlej i Brzozowice związku celowego dla utworzenia dokształcającej szkoły zawodowej dla pracowników przemysłowych i handlowych.

Swiętochłowice, dnia 17. I. 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłszono:

Szarlej, dnia 24. stycznia 1930 r.

Naczelnik gminy

(—) Góra

KOMUNIKATY

9.

Przychodnia Przeciwgruźlicza w Rudzie Śl.

w miesiącu grudniu 1929 r.

Przychodnia przeciwgruźlicza mieści się przy ul. Szopena nr. 6. Kierownikiem jest lekarz Dr. Dzieża. Poradnia otwarta jest codziennie. Badanie lekarskie odbywa się każdy czwartek od 11—12 godziny w południe. Naświetlanie lampą kwarcową odbywa się w poniedziałek, środę i sobotę w ostatnim miesiącu od 8—16-tej godz.

Pod opieką przychodni przeciwgruźliczej było 817 osób, naświetlań lampą kwarcową było 62. Odwiedzin domowych wykonano 71. Do przychodni rudzkiej należą następujące miejscowości: Karol Emanuel, Godula, Chebzie, Nowy Bytom, Zgoda, Orzegów.

W miesiącu grudniu wydano bezpłatnie: 1317$^1/_2$ litrów mleka, 42$^1/_2$ kgr. masła, 42$^1/_2$ kgr. smalcu, 58 kg ryżu 85 kg. mąki pszennej, 85 kg cukru. (Na gwiazdkę wydano): koszul kobiecych 3, koszul męskich 7, kalesonów 10, koszulek dla niemowląt 10, staniczków dla kobiet 10, suknia dla kobiet 1, kaftaników dla dzieci 20, halka 1, czapek wełnianych 5, szaliki 3, pelerynka dla dzieci 1.

Wydział Powiatowy

Na posiedzeniu Komisarycznego Sejmiki i Wydziału Powiatowego, które się odbyło dnia 27. stycznia 1930 r. zatwierdzono statut dot. stosunków prawnych, oposażenia, ustanowienia. mianowania i emerytowania urzędników gminy Godula, statut dot. podatku budynkowego gminy Ruda na rok 1930/31 oraz statut Związku Celowego dla budowy ośrodka Zdrowia w Lipinach,

---

Druk K. Leksan, Świętochłowice.